

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708604768/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

- manent Trykfeil; jvfr. nærv. Bd. S. 238 L. 19-20: Kæller
 Naar paa gamle, vrangne, fridige Paryffer.
- 116, B. 10. Den handler om Herr Simon] See Boccaccios
 Decameron, 5te Dag, 1ste Fortælling, om den sjølede Timone,
 der blev fornuftig af Sjællighed.
- 117, — 3-4. for Stykker af vor Frue og Jacobs
 Himmelfste at beskue] Sigter til bekendte Anekdoter om
 de mærkelige Relikvier, der forevijses i visse katolske Klojstre,
 jaajom: forskjellige hellige Personers Hovedskaller, Negle osv.,
 et Trin af den Himmelfste, Jakob haar i Drennen, et Been
 af den fede Skal, hvormed der bevræres i Parablen om den
 forlorne Søn, o. desl. I sine Grundstykker af „Labyrinthens“
 Fortællelse i Minerva 1791 siger Bagg, ligeledes, efter Dna-
 tialen af de Housjeau'ske Relikvier paa St. Petersøen i Bieler-
 søen: „Saudelig, det var dog mere værd end alle Stykker
 af Jacobs Himmelfste og Jesjes Stab tilfammeniagne!“
- 118, — 14. grusom voldt] Saaledes 1791. 1785: voldt
 udelig; 1807: grusomt voldt, hvilken sidste Bøjeaaade, paa
 Grund af dens Kataphoni, formeentlig ikke kan tilskrives Andet
 end en Trykfeil. — Med Henlyk til Imperfektumsformen
 voldt, ipebenfor voldte, jvfr. S. 154 L. 28: Det, som for-
 voldt ham stærkest Hiernærid.
- 119, — 5. Troer mig] 1791, 1807: Troer mig; jvfr. L. 9,
 hvor begge disse Udgg. have: troer.
- —, — 27. befalde] d. e. behage.
- 120, — 12-13. Og hendes Skønhed . . . blev dog all
 meer og meer beskuelig] d. e. kunde man nu lettere taale
 at see paa, fordi den ikke længer var saa blændende.
- —, — 23. beløbet] d. e. bevandret, erfaren.
- —, — 26. Borgere] Dette Ord, som nu ikke bruges mere
 i den Betydning, var tidligere almindelig for: Galvbittig-
 heber, Ordspil, Kjældermand, „Brandere.“ Ifølge Raabef
 („Om Ludvig Holberg som Lyfthildigter“, I, 1815, S. 107)
 skriver Ordet sig fra det „norjske Selskab“ (stiftet 1772, re-
 organiseret 1774); jvfr. B. A. Heibergs Oversættelse af Cui-
 bicus 1787, S. 114: „Det Ord Borger, hvormed man i
 de senere Tider har fundet paa at benævne den uægte
 Birrigheid“. Endnu fra Aaret 1831 høves en lille Piece
 paa otte Sider med Titel: „Borgere og Kjældermand“, af
 O. Topp.
- 121, — 9. Sot] d. e. Nar (Frank).
- —, — 11. siger i en lang Distance bœ!] Allusion til